Sportel-Reglement

for

Rettens-Betjente i Island.

Frederiksberg, den 10de September 1830.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Høstrup Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Vi Frederik den Sjette,

af Guds Naade Konge til Danmark,

de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, gjøre vitterligt: at, da der hidtil ikke have været foreskrevne faste og almindelige Regler for de Betalinger, som paa Vort Land Island skulle erlægges for de Forretninger, som udføres af Rettens Betjente sammesteds, saa have Vi været betænkte paa at afhjelpe denne Mangel. Efterat have indhentet de i saa Henseende fornødne Oplysninger, have Vi overveiet, hvorledes denne Gjenstand kan ordnes paa en til Beboernes Vilkaar og de øvrige Forhold paa bemeldte Vort Land svarende Maade, og have nu allernaadigst fundet for godt, at byde saaledes som følger:

1ste Capitel.

Om de Betalinger, som blive at erlægge i Anledning af de egentlige Tingsager.

§ 1.

For Stevnings Udtagelse, naar Parten, i Stedet for at udstede Kaldsseddel, forlanger Stevningen udstedt under Dommerens Haand og Segl, dog efter det af Parten indgivne Concept, 20 ß.

§ 2.

For Sagens Anhængiggjørelse og videre Behandling, og derunder Protocollens Førelse, 48 ß.

§ 3.

For Sagens Paakjendelse 48 ß, som betales ved Sagens Optagelse til Dom.

§ 4.

Forsaavidt der under samme Sag udtages flere forskjellige Stevninger, blive de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyhrer at udrede for hver Stevning især. — Det i § 3 omhandlede Gebyhr bliver at tilsvare af Sagsøgeren, men, forsaavidt Contrasøgsmaal finder Sted, tillige af Contrasagsøgeren.

§ 5.

For ethvert Vidne at afhøre 16 ß.

For Contraqvæstions Fremsættelse erlægges ingen særlig Betaling.

§ 6.

For Mænds Udnævnelse til Syns- eller andre deslige Forretninger betales 16 ß, og ligesaameget betales for Forretningens Beedigelse, saavelsom for enhver anden Eeds Modtagelse udenfor Vidneføring.

§ 7.

I Skriverløn betales, hvad enten det er Tingsvidner, eller Domsacter, eller Kjendelsesacter, eller simple Afskrifter, for Arket 24 ß, Skrivematerialier derunder indbefattede.

§ 8.

For Bekræftelse og Forsegling af en Doms- eller Tingsvidne-Act betales 20 ß.

§ 9.

Hvor Sagens Værd ikke overstiger 25 Rbd., betales de i de foregaaende §§ 1–7 bestemte Gebyhrer kun med det Halve.

§ 10.

I Politiesager, der reise sig af Huushonders og Tyendes gjensidige Forhold, betales kun ialt 24 ß med Tillæg af 12 ß for hvert Ark, Acten, naar den gives beskreven, overstiger 2.

I andre Politiesager betales det sædvanlige i de ovenstaaende §§ foreskrevne Retsgebyhrer.

§ 11.

For Modtagelse til Protocollen af en Declaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhængiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, 16 ß.

§ 12.

Ved Overretten erlægges i alle Tilfælde det dobbelte af det Gebyhr, som for samme Handling vilde blive at erlægge ved Underretten, dog med Undtagelse af Skriverlønnen, der kuns betales efter § 7.

§ 13.

Ligesom i offentlige Sager intet Retsgebyhr bliver at erlægge, men derimod Retsbetjentenes derved foraarsagede virkelige Udgifter efter rigtig og specificeret Regning at erstatte blandt Sagens øvrige Omkostninger, saaledes bemyn-

diges og Amtmændene til at tilstaae Uformuende frie Proces, forsaavidt de, efter Sagens Beskaffenhed og deres under Forligs-Prøven viste Forhold, dertil kunne ansees qvalificerede.

Hvor saaledes frie Proces er forundt, bliver det Rettens-Gebyhr, og den Skriverløn, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom findes skyldig til at betale Processens Omkostninger.

§ 14.

Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, der skulle tjene til at bevirke Moderation i Skatter, eller til at hjemle Præmie for Druknedes Redning, behandles som offentlige Sager; men de bør ordentligviis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ei paadrages det Offentlige.

§ 15.

Naar en privat Sag, i Medhold af Anordningerne, forlanges foretaget uden for de sædvanlige Tingdage eller Steder, bliver vel intet videre Retsgebyhr at erlægge, end hvad de foranførte Bestemmelser indeholde; men, hvis Dommeren derfor maa gjøre særskilte Reiser, betales ham, foruden de befalede Retsgebyhrer, 1½ Rbd. for hver Dag.

Dette gjelder hvad enten det er en Domssag, eller en Besigtelses-, Granskning-, Delings-, eller anden deslige Forretning, hvori ikke Dom forlanges.

En Forretning maa i Almindelighed fortsættes i det mindste i 8 Timer, naar Betaling for mere end een Dag skal kunne fordres; men kan en Forretning tilendebringes i et kortere Timetal, bliver dog Betaling at erlægge som for en heel Dag.

Hvis Forretningen paa eengang varer i mere end 8 Timer, beregnes den for 1½ Dag.

Naar iøvrigt de ovenmeldte Sager, efter at være foretagne til overordentlig Tid og Sted, fortsættes paa de ordinaire Tingsteder, betales denne Fortsættelse ikkun med de sædvanlige Retsgebyhrer.

§ 16.

I foranførte Tilfælde bør Reqvirenten og give Dommeren frie Befordring til og fra Tingstedet, eller og betale samme efter billig Regning.

Til en Dagsreise regnes 5 Mile om Sommeren og $2\frac{1}{2}$ om Vinteren. Jøvrigt skal det indtil videre være overladt Amtmanden at foreskrive saadanne nærmere Regler for Befordringsudgifters Bestemmelse, som efter de locale Forhold maatte ansees passende, ligesom denne Embedsmand og skal være bemyndiget til ved sin Resolution at afgjøre de Spørgsmaale, som i enkelte Tilfælde maatte opstaae angaaende de Fordringer, som i saa Henseende gjøres.

2det Capitel.

Om Gebyhrer, som for Foged-Forretninger blive at erlægge.

§ 17.

For en Arrest-, Seqvestrations-, eller Forbuds-Forretning, naar samme skeer i Gods, hvorunder ei alene saavel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gjeldsfordringer indbefattes, samt for en Executions- eller Affættelses-Forretning betales til Byefogden eller Sysselmanden, som Kongens Foged, i Forhold til Størrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

For Summer	indtil 10 Rbd.	incl.	. . . .		36	ß.
——	fra 10 Rbd.	indtil 20 Rbd.	.		72	–
——	– 20 –	– 50	– 1 Rbd.		12	–
——	– 50 –	– 100	– 1	–	48	–
——	–100 –	– 150	– 1	–	72	–
——	–150 –	– 200	– 2	–	=	
——	–200 –	– 500	– 2	–	48	–
——	–500 –	og derover	3	–	=	

§ 18.

Dersom Arrest paa Person skulde forefalde paa Island, betales i Gebyhr til Fogden 3 Rbd., og dersom Arrest tillige skeer i Gods, betales derfor efter § 17.

§ 19.

Naar Forretningen ei tilendebringes paa den Dag eller Nat, den begynder, enten fordi dens Vidtløftighed ei tillader det, eller fordi Reqvirenten forlanger den udsat, betales atter det i §§ 17 og 18 befalede Gebyhr for hver følgende Dag, hvoraf der anvendes over 4 Timer paa samme; men, naar der til Forretningens Fortsættelse ei bruges mere end 4 Timer, betales for denne Fortsættelse hver Gang kun det halve af bemeldte Salarium.

Naar derimod Fogden, enten formedelst sine øvrige Forretninger, eller af andre Aarsager, som Parterne ei foranledige, udsætter en Forretning, der ellers paa een Dag kunde sluttes, bør Gebyhret ikke derved forhøies.

Hvor en Forretning uafbrudt fortsættes i længere Tid end 8 Timer, betales endvidere for denne længere Tid, naar den ei overstiger 4 Timer, halvt, og ellers fuldt Gebyhr efter §§ 17 og 18.

§ 20.

Naar Execution reqvireres efter flere Domme, Forlig eller Resolutioner (hvor saadanne efter Anordningerne give Ret til Udpantning) hos een og samme Person, betales Executions-Gebyhret for hver af disse særkilt.

Ligeledes bør der, naar Execution efter een og samme Dom, Forlig eller Resolution reqvireres hos flere end een Person, holdes og betales en Forretning for hver Person; dog er dette ei at forstaae om det Tilfælde, hvor disse forskjellige Individer have fælleds Eiendomme, hvori Udlæg gjøres; ligesom der ei heller, fordi de Ting, hvori Udlæg gjøres, befinde dem paa forskjellige Steder, tilkommer Fogden nogen Forhøielse i Betalingen, undtagen forsaavidt Forretningen derved maatte blive saa vidløftig, at § 19 vilde medføre forhøiet Salarium.

§ 21.

For en Relaxations-Forretning betales efter § 17, naar den angaaer Gods, og efter § 18, hvor en personlig Arrest derved ophæves.

§ 22.

For at iværksætte en Inqvisition efter Privates Begjæring, betales 32 ß.

§ 23.

For en Forretning, hvorved nogen udkastes af Jord eller Huus, han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelsen af Huus eller Jord, betales 1 Rbd.

§ 24.

For en Synsforretning i Anledning af tilføiet Legems-Beskadigelse, naar samme skeer efter Privates Begjæring, betales 80 ß.

Men for at syne fundne døde Mennesker, betales intet.

§ 25.

For Beskrivelse af de ommeldte Forretninger erlægges Arkebetaling efter § 7, hvorhos der for Forseglingen betales efter § 8.

§ 26.

For Forretninger i Anledning af Strandinger nyder Fogden, foruden Reisegodtgjørelse efter § 16, 1 Rbd. Sølv daglig i Diætpenge.

§ 27.

Naar Sysselmanden, for at iværksætte nogen af de i dette Capitel befalede Forretninger, har at gjøre en Reise af mere end ½ Miil, har Reqvirenten at godtgjøre ham sine Reiseudgifter efter de i § 16 nævnte Regler.

Iøvrigt bør saavel denne Godtgjørelse, som Gebyhret, alt forsaavidt samme lader sig forud bestemme, paa Embedsmandens Begjæring til ham betales inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagekaldes eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ei kræves tilbage, undtagen forsaavidt de beregnede Reiseomkostninger bespares, eller der iøvrigt skulde være betalt mere end det Gebyhr, som for den udførte Forretning kunde tilkommet Embedsmanden.

§ 28.

I beneficerede og befalede Sager, samt naar Execution skeer efter Forlangende af Nogen, som i en offentlig Sag er tilkjendt Erstatning, saavelsom naar Underholdningsbidrag til separeret Hustrue eller uægte Børn, eller Tyen-

des Tilgodehavende hos Huusbonden ved Execution inddrives, erlægges ikkun Gebyhr, forsaavidt dette er erholdeligt hos den, hos hvem Udlæg skeer, efter at den Fordring, for hvilken Execution foretages, er fyldestgjort.

For Fuldbyrdelse af Domme i criminelle Sager efter offentlig Foranstaltning erlægges under ingen Omstændigheder Gebyhr til Byefogden eller Sysselmanden; derimod bør han i alle Tilfælde nyde Erstatning for havte virkelige Udgifter.

3die Capitel.

Om Betalingen for de Forretninger, som vedkomme Bestyrelsen af Pantebøger og Tinglysninger.

§ 29.

For at tinglæse og paategne et Skjøde, et Pantebrev, en Udlægs-Forretning, Skiftebrev, eller noget andet Document, som læses for at give Adkomst til en Eiendom eller derpaa lægge en Heftelse, betales, i Forhold til den Sums Størrelse, hvorpaa Documentet lyder, saaledes:

Naar Summen er under	50	Rbd.					24 ß.
fra fulde	50	–	til	100	Rbd.		36 –
——	100	–	–	200	–		48 –
——	200	–	–	400	–		64 –
——	400	–	–	600	–	1 Rbd.	
——	600	–	–	1000	–	1 –	32 –
——	1000	–	–	2000	–	2 –	
——	2000	–	–	3000	–	2 –	48 –

og er Summen høiere da 3 Rbd., i hvor høi den end er.

Forsaavidt Summen ei er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindelig gjeldende Regler.

Hvor en aarlig Afgift er betinget for bestandigt, ansees den som en Capital af det 25de dobbelte Beløb; men er den blot betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5 dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det sam-

lede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere, end det 25de dobbelte Beløb.

Foranførte Regler blive og anvendelige i alle andre Tilfælde, hvor Betalingen til Rettens-Betjente bestemmes i Forhold til en vis Værdie.

Overdrages en Eiendom uden Vederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien til Regel for det ovennævnte Gebyhrs Bestemmelse at opgive i Documentet, eller ved Paategning paa samme.

Foruden den Betaling, som, efter det Foranførte, tilkommer Rettens-Betjente for Documentets Læsning og Paaskrivning, bliver endvidere for Indførelsen i Protocollen at betale 24 ß for hvert Ark, som det, anordningsmæssigt skrevet, udgjør, hvorved det, der er under et halvt Ark, betales som et halvt, men det, som er over et halvt Ark, som et heelt.

§ 30.

For Læsning af Proclamata eller andet, hvis Gjenstand ikke kan ansættes til en bestemt Værdie, eller som ikke gaaer ud paa Eiendoms Erhvervelse eller Behæftelse, betales 36 ß; men, hvor saadan Læsning, f. E. af Proclamata, foregaaer ved Landsoverretten, betales 72 ß.

§ 31.

Rettens-Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelses-Document læses, at eftersee, om Udstederen selv har Adkomst til den Eiendom, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Documentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Documentets Læsning, hvorfor ingen særskilt Betaling gives, da Betaling herfor er indbefattet under § 29.

Men i modsat Tilfælde bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelses-Document, at gjøre Paategning paa Documentet, hvorfor Rettens-Betjent nyder det halve af den i § 28 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde over 64 ß, og naar siden denne Paategning, efter erhvervet nye Oplysning eller yderligere Hjemmel, udslettes, bliver atter at give samme Betaling som for Paategning.

§ 32.

For et Document at aflyse og af Pantebogen at udslette, eller for at aflyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning, paa samme, betales det halve af det i § 29 bestemte Gebyhr, hvilket dog i sidstnævnte Tilfælde bliver at beregne i Forhold til det gjorte Afdrags Størrelse.

§ 33.

Forlanger Nogen en Attest af Pantebogen angaaende Adkomsten til en Eiendom og de derpaa hvilende Heftelser, bliver derfor at betale 48 ß.

§ 34.

Udskrifter af Skjøde- og Panteprotocollen betales som andre Afskrifter efter § 7.

4de Capitel.

Om Betalingen for de Forretninger, som henhøre til Skiftevæsenet.

§ 35.

I alle Boer, som ved Skifterettens Hjelp behandles og bringes til Ende, betales af den hele Masse eller Boets virkelige Indtægt, uden Hensyn til Gjelden, $1\frac{1}{3}$ pC. Salarium indtil 20,000 Rbd.

Er Boets Masse mindre end 100 Rbd., men dog over 50 Rbd., beregnes Salariet, som om den var fulde 100 Rbd.; men er den ikke over 50 Rbd., erlægges Salarium alene af denne sidste Summa.

Paa lige Maade forholdes med den Deel af de større Masser, der overstiger fulde 100 Rbd. eller 50 Rbd.; dog, naar det, en Sum maa overstige fulde 100 eller 50 Rbd., er saa lidet, at det ikke kan afholde de forhøiede Omkostninger, som vilde flyde af at det paa foranførte Maade blev taget i Betragtning, bliver, istedetfor denne Forhøielse, Overskuddet at beregne som Salarium.

Naar saaledes f. Ex., et Boes Masse er 250 Rbd. 24 ß, blive de 24 ß, foruden Salarium af 250 Rbd., at erlægge.

§ 36.

Hvor Proclama efter Anordningerne skal udstedes, betales for samme, naar Boets beholdne Formue beløber indtil

100 Rbd.	incl.	. . . . .	40 ß.
fra 100 –	excl. til 500 Rbd.	incl. .	80 –
– 500 –	– og derover	.	2 Rbd.

Dersom Afskrifter af Proclamata behøves til Læsning ved flere Jurisdictioner, betales for enhver Gjenpart 24 ß.

Finder Concurs Sted i Boet, eller har samme ingen beholden Formue, betales for Proclamas Udstædelse ialt ikkun 40 ß.

For disse Betalinger bør Skifteforvalteren besørge Proclama fremsendt og læst ved de Jurisdictioner, hvor samme bør læses; dog at sikker Leilighed dertil benyttes, og Boet ikke uden høieste Nødvendighed besværes med Budleie.

§ 37.

Naar Skifteforvalteren har taget et Boe under Behandling, men samme før dets Slutning bliver extraderet enten til vedkommende Arvinger eller andre Vedkommende, bør Skifteforvalteren som Godtgjørelse for sit Arbeide nyde en Betaling, der i Almindelighed skal beregnes saaledes, at den bliver det Halve imod hvad der kunde tilkommet ham i Tilfælde af Boets endelige Opgjørelse af Skifteforvalteren; dog bør der tillige tages Hensyn til hans Arbeide, saa at Betalingen, hvis det har været særdeles ubetydeligt, bestemmes ringere, og at derimod noget mere, dog altid mindre end det fulde Skiftesalair, kan beregnes, hvis Boet har været bragt sin Slutning meget nær.

I Tilfælde af Tvist mellem Skifteforvalteren og Vedkommende angaaende den fordrede Betalings Størrelse, bliver Sagen at afgjøre ved Amtmandens Resolution.

§ 38.

Naar, paa Grund af erhvervet Bevilling til at sidde i uskiftet Boe, Skiftebehandlingen bortfalder, uagtet der gives umyndige Arvinger, bliver en Kjendelse at erlægge til Skifteforvalteren, beregnet til det halve af det Skiftesalarium, der, naar Boet endelig skulde sluttes ved Skifterettens Hjelp, efter dets rimelige Forfatning vilde være at betale; men denne Betaling bør igjen af-

kortes i Skiftesalairet, naar den Længstlevende siden træder til Skifte, og det om endog Skifteforvalterens Person imidlertid er forandret.

Jøvrigt har vedkommende Amtmand at bestemme Kjendelsens Størrelse, hvis derom opstaaer Tvist.

§ 39.

Hvor det Tilfælde skulde indtræffe, at et Boe paa Island blev behandlet af Commissarier eller Executores testamenti, bliver der, naar blandt Arvingerne gives nogen Umyndig, eller Boet er et Concurs-Boe, at betale det samme til den ordentlige Skifteforvalter, som om den Behandling, der foregaaer ved slige overordentlige Skifteforvaltere, var udført af ham.

Det samme gjelder og naar den, der har erhvervet Bevilling til at sidde i uskiftet Boe, siden skifter ved Hjælp af Samfrænder, forudsat at der blandt Arvingerne er nogen Umyndig; hvorhos dog den i § 38 foreskrevne Liqvidation bør finde Sted.

§ 40.

For Udskrifter af Skiftebehandlingen betales, hvad enten disse blive at udfærdige som formelige Skiftebreve, i hvilket Tilfælde dog Bekræftelsen tillige bliver at betale efter § 8, eller ikke, den samme Arkebetaling som § 7 har fastsat, og Skifteforvalteren skal ei være berettiget til at fordre, at Skiftebrev tages beskrevet, da han ved den $\frac{1}{3}$ pC., hvormed § 35 har forhøiet Salariet til Skifteforvalteren, der paa Island altid er Skiftestriver, har faaet Skadesløsholdelse for den Afgang, han lider saavel derved, at den Forpligtelse, som i saa Henseende forhen fandt Sted, ophæves, som ved den forhen for Skiftebrevenes Beskrivelse fastsatte Betalings Nedsættelse.

5te Capitel.

Om Betaling for de Auctionsvæsenet vedkommende Forretninger.

§ 41.

Det almindelige Auctions-Salarium som i alle Tilfælde, hvor de følgende §§ ikke hjemle en Nedsættelse, bliver at betale, er 4 pC.

§ 42.

Af Huse, Gaarde, Grunde, Jordegods og andre faste Eiendomme, samt Skibe, (hvortil ethvert Slags Fartøier; endog Baade, henføres), ligeledes af Actier, Obligationer eller andre Gjeldsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auction, betales i Salarium

af de første 1000 Rbd. . . . . 2 pC.
af Beløbet fra 1000 Rbd. excl. til 3000 Rbd. incl. $1\frac{1}{2}$ –
– 3000 – — – 30,000 – — 1 –
og af hvad der er over 30,000 – — $\frac{1}{2}$ –

Auctionsbeløbet bliver, i Tilfælde af Forpagtninger, kun at bestemme i Forhold til den aarlige Afgift.

§ 43.

Naar Handelsvarer sælges ved Auction i saadanne Partier, at hvert Hammerslag angaaer en Værdie af i det mindste 15 Rbd. Sølv, saa bliver af det, som det samlede Beløb overstiger 300 Rbd. (af hvilke første 300 Rbd. altid fuldt Salarium betales efter § 41) Gebyhret saaledes at bestemme:

af Beløbet fra 300 Rbd. excl. til 1000 Rbd. incl. 2 pC.
—— – 1000 – — – 2000 – — $1\frac{1}{2}$ –
—— – 2000 – — – 4000 – — 1 –
—— – 4000 – — – 8000 – — $\frac{1}{2}$ –
og af det, som gaaer over 8000 – — $\frac{3}{8}$ –

Forsaavidt enkelte Nummere ved saadan Auction sælges i ringere Partier, bliver der af deres Beløb at svare det sædvanlige i § 41 fastsatte Salarium, men af de i større Partier solgte Varers Beløb bliver det at beregne efter nærværende §.

§ 44.

Auctionsforvalteren har at foranstalte Auctionen forud kundgjort paa den Maade, som hver Steds Leilighed tillader, saavidt mueligt 8 Dage inden Auctionen holdes.

I Almindelighed beroer det paa de Vedkommende selv, hvorvidt Bekjendtgjørelse bør indskrænkes til den Rep, hvor Auctionen holdes, eller om den og bør skee i flere eller færre Naboe-Repper; ligesom det og maa overlades til

dem, hvorledes Placaternes Omsendelse skal foranstaltes. Men, hvis ikke Vedkommendes Villie i foranførte Henseender kan erfares, eller de indbyrdes ere uenige, bør der, efter Vigtigheden af Auctionens Gjenstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de Paagjeldendes Tarv bedst kan fremmes.

For Auctionsplacat at forfatte og skrive, betales til Auctionsforvalteren 24 ß, og naar han har at meddele Afskrifter af samme, da endvidere 8 ß for hver Afskrift; men de Vedkommende kunne selv besørge disse Afskrifter, om de hellere ville dette.

Flere end 12 Exemplarer af Placaten bør ei falde Eierne af det solgte Gods til Byrde, medmindre alle Vedkommende have begjært, at et større Antal Placater skal af Auctionsforvalteren besørges.

§ 45.

Naar Auctionsforvalteren maa indfinde sig, for at holde Auction over faste Eiendomme eller andre af de i § 42 nævnte Gjenstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auctionen, hvortil det og hører, naar Hammerslag skeer paa nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgjæves Forretning 2 Rbd. Sølv.

Saafremt Nogen lader flere deslige Ting sætte til Auction paa eengang eller een Eiendom opbydes i flere Deele, bliver dog ei at betale for mere, end to forgjæves Opraab; og, hvis der ved samme Auction og paa samme Dag sælges saameget af forbemeldte Ting, at Auctionssalariet deraf overstiger 6 Rbd., bliver intet at betale for de tillige foregaaede forgjæves Opraab. Saafremt hiint Salarium ei udgjør fulde 6 Rbd., bliver kun for de forgjæves Opraab at tilskyde saameget, at dette Beløb udkommer; dog følger det af sig selv, at Auctionsdirecteuren, hvis det samlede Beløb af Auctionssalariet og Betaling for forgjæves Opraab udgjør mindre end 6 Rbd., ingenlunde kan fordre et saa stort Gebyhr, men maa lade sig nøie med hiint samlede Beløb.

§ 46.

Ved Løsøre-Auctioner betales 4 ß for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges, og ved Auctioner over Handelsvarer i saadanne Partier, som § 43 omhandler, erlægges 8 ß for hvert Nummer, som opraabes uden at sælges.

Dersom ved det sidstnævnte Slags Auctioner Betalingen for hvert forgjæves Opraab, i Forbindelse med Salariet for de Varer, som sælges, ei udgjør fulde 2 Rbd., bliver dog dette Beløb at erlægge.

§ 47.

For at udstede Auctionsskjøde paa en ved Auction bortsolgt fast Eiendom nyder Auctionsforvalteren en Betaling af 1 Rbd., naar Kjøbesummen ei overstiger 1000 Rbd., af 2 Rbd., hvis den er større, men ei over 3000 Rbd., og af 3 Rbd., hvis den overstiger sidstnævnte Sum.

§ 48.

Dersom en Auction, efterat den hos Auctionsforvalteren er bestilt og Kundgjørelsen deraf foranstaltet, tilbagekaldes, nyder Auctionsforvalteren den ham for saadan Kundgjørelse i § 44 tillagte Betaling og Godtgjørelse, og derhos 48 ß Sølv.

Men tilbagekaldes den, efterat Auctionsforvalteren alt har tiltraadt samme, bør der, foruden hvad der tilkommer ham for Bekjendtgjørelsen, betales ham 2 Rbd., og dersom han har gjort Reise, staaer det til ham, i Stedet for disse 2 Rbd., at kræve Godtgjørelse efter § 16.

§ 49.

Udskrifter af Auctionsprotocollen betales efter § 7, og Attestationer af en Auctionsregning betales med 4 ß, hvor den indeholder færre end fire Poster, og ellers med 1 ß for hver Post.

§ 50.

I Tilfælde af Licitationer betales i et og alt det samme, som er fastsat for de Auctioner, hvormed de nærmest kunne sættes i Sammenligning.

§ 51.

Da det er Reqvirenten, som har at afholde Auctionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auctionsconditionerne gjøres Kjøberen til Pligt at godtgjøre disse, blive at iagttage, at denne Godtgjørelse

betragtes som et Tillæg til det egentlige Auctionsbud, og Salariet beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvorfor Tilslaget er skeet, og hiint Tillæg.

6te Capitel.

Om den Betaling, som bør erlægges for Notarial-Forretninger.

§ 52.

Byefogden i Reikavig og hver Sysselmand for sit Syssel, hvilke forestaae Notarial-Forretninger sammesteds, bør nyde for at iværksætte Protest paa en Vexel for manglende Acceptation eller Betaling, naar Vexelen lyder paa en Sum indtil

	500 Rbd.	incl.	. . . . .		1 Rbd.		
fra	500 –	excl.	til 2000 Rbd.	incl.	2	–	
–	2000 –	–	– 5000	– –	2	–	48 ß
	og derover	. . . . .			3	–	»

For hvilken Betaling, (der bliver at erlægge naar Forretningen er begyndt, skjøndt Reqvirenten ikke forlanger den fuldført) Protesten tillige gives in forma beskreven.

§ 53.

For andre Protester, Beskikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 80 ß.

Naar nogen af de her eller i § 52 omnevnte Forretninger skal foretages paa flere forskjellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det ovennævnte Salarium, og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen, efter Reqvirentens Forlangende, skeer, ikkun 32 ß.

§ 54.

For Beskrivelse af notariale Forretninger, naar de forlanges udstedte og bekræftede som Act, betales 24 ß for hvert Ark, som Acten udgjør mere end 1 Ark, hvilket første Ark altid leveres uden Betaling.

Forlanges Gjenpart af en saadan Forretning, betales for hvert Ark 24 ß.

Hvis ellers nogen Gjenpart af noget Document forlanges hos **Notarius publicus**, betales det samme; men forlanges det kun, at han skal collationere og attestere en Gjenpart, som rigtig skreven leveres ham, finder kun halv Betaling Sted.

§ 55.

For at være tilstede, naar en Contract, et Testament, en Fuldmagt, eller anden saadan Handling oprettes, eller foretages, eller det allerede opretede Document af Vedkommende høitidelig vedgaaes, og derom meddele sin Attestation i behørig Form, nyder Notarius 80 ß, og derhos, naar Forretningen varer over 1 Time, 24 ß mere for Timen.

§ 56.

For at modtage og udstede en Søeforklaring eller Søeprotest, til Brug ved Assurance-Beregning og Haverie-Opgjørelse, betales 4 Rbd. og for Beskrivelsen efter § 54.

§ 57.

Naar Rettensbetjente, for at foretage Notarial-Forretninger, hvortil de reqvireres, nødsages til at gjøre Reiser, betales disse herforuden efter § 16.

7de Capitel.

Angaaende Betalingen for adskillige andre Rettens-Betjente, tildeels som Øvrigheder, paaliggende Forretninger.

§ 58.

For Udstedelse af Reisepas betales i Almindelighed 16 ß, men hvis det gaaer ud paa en Reise ud af Island 24 ß, alt for hver Person, som Passet bemyndiger til at reise; dog betales kun det Halve af hiint Gebyhr for Huusmænd, Strandsiddere, Dagleiere, Tjenestefolk og andre, som med dem kunne sættes ved Siden; og alle beviislig Uformuende, som ellers ere berettigede til Pas, erholde samme uden al Betaling.

§ 59.

For den Paategning, der skal gives et Pas af Øvrigheden, betales 4 ß, uden Hensyn til hvormange Personer Passet lyder paa, dog at saavel de, der, efter § 58, ere frietagne for at betale Pas, som og de, der, efter samme §, kun have derfor at erlægge halv Betaling, intet bør betale for Pas-Paategning.

§ 60.

For ethvert Maalekar eller Alenmaal, som Byefogeden eller Sysselmanden justerer og indbrænder, betales 8 ß.

§ 61.

For et Borgerbrev paa Handelsnæring at udstede betales 2 Rbd., for et Ditto paa Haandværksnæring 1 Rbd., for at authorisere og forsegle en Handelsbog 1 Rbd., for at authorisere en Contrabog, stor eller liden 8 ß.

§ 62.

For at gjøre de fornødne Paategninger paa de et Handelsskib vedkommende Papirer samt meddele de Læsnings- og Sundheds-Attester samt andre Beviser, som det i Island skal modtage, betales til Byefogden eller Sysselmanden 16 ß Sølv for hver Commercelæst, Skibet efter Maalebrev, er drægtigt. Dog gjelder dette kun, naar Skibet baade udlosses og indtager sin hele Ladning inden samme Retsbetjents District.

Men losser eller lader Skibet i Havne under forskjellige Jurisdictioner, bør paa hvert Sted, hvor det saaledes skal have sine Papirer paategnede og nye Papirer sig meddeelte, kun betales 8 ß af hver Commercelæst efter Skibets Drægtighed.

Af de alene til Fiskerie udredede Skibe, der ankomme til og igjen bortgaae fra Landet, betales pr. Commercelæst 12 ß.

Af indenlandske Transport- og Fiske-Jagter, som ingen Passe behøve, betales for Eftersynet af Fiskejagternes Journaler og for Meddelelse af Attest til Fiskepræmiers Erholdelse 16 ß pr. Commercelæst, men kun indtil en Drægtighed af 15 Commercelæster; er Drægtigheden større, erlægges kun 8 ß for hver Commercelæst, dog at Betalingen for disse større Skibe ei i det Hele bliver under 15 Mk.

Hvor Skibe bringe Varer omkring til Forhandling i selve Landet, erlægges det halve af den Betaling, som ovenfor er fastsat for Handelsskibe.

8de Capitel.

Om Betaling for Repstyrere og andre Mænd, som bruges ved tinglige Forretninger.

§ 63.

For en Stevnings Forkyndelse betales for enhver Person, der stevnes, enten det er Part eller Vidne, 36 ß, som deles lige mellem begge Stevnevidner, hvoraf Repstyreren ordentligviis bør være den Ene.

I Gjeldssager, der ei angaae mere end 25 Rbd., erlægges kun det Halve af hiint Gebyhr.

I alle offentlige Sager, samt de udi § 10 første Membrum omhandlede Sager, og i alle de Tilfælde, hvor den, der udtager Stevning, har **beneficium processus gratuiti**, betales intet Gebyhr for Stevningens Forkyndelse.

Ovenanførte Betaling erlægges og i alle Tilfælde til Stevnevidnerne for at forkynde en Dom eller anden Retshandling, som ved Stevnevidner bør kundgjøres den Paagjeldende.

Men, naar de bruges til at forrette Bestikkelser, Op- og Udsigelser og andre lignende Ærinder, hvorfor de ei bør undslaae sig, kunne de i alle Tilfælde, og uden Hensyn til Beløbets Størrelse, kræve den ovennævnte fulde Betaling af 36 ß for hver Person, Forkyndelsen skeer for, men til Deling mellem begge Stevnevidner. Behøve Stevningsmændene, for at forkynde Stevninger eller andet, som i denne § er omhandlet, at reise over 1 Miil henad til Lands eller over ½ Miil til Søes, nyder enhver af dem, hvad enten Gebyhr for Forkyndelsen, efter det Foranførte, skal erlægges eller ikke, men i første Tilfælde tilligemed Gebyhret 24 ß for hver Miil til Lands eller hver halve Miil til Søes, beregnet fra deres Hjem til Forretningsstedet, uden at Hjemreisen kommer i Betragtning.

§ 64.

For paa offentligt Sted at oplæse eller at opslaae en Bekjendtgjørelse om Skifter eller Auctioner, eller andre saadanne Foranstaltninger, eller iøvrigt at kundgjøre noget til Kirkestevne, som der maa kundgjøres, nyder Repstyrerne 18 ß for hvert Sted, hvor denne Forretning efter Forlangende foretages. Men for Bekjendtgjørelse i offentlige Sager nyder han intet Gebyhr.

Derimod bør der, forsaavidt han har Reiser at gjøre, endog om Sagen er offentlig, gives Godtgjørelse efter § 63, forsaavidt Reisen er af den Beskaffenhed, at den efter hiin §'s Indhold skal godtgjøres. Dog kan han i intet Tilfælde faae Reisegodtgjørelse for Bekjendtgjørelser, som skeer ved hans egen Sognekirke om Søn- eller Helligdage, naar der er Gudstjeneste.

§ 65.

Naar Repstyreren, paa Sysselmandens Vegne, foretager Registreringer eller Vurderinger til Efterretning ved Skifter eller Auctioner, betales ham for denne hans Forretning, naar Boets Masse er under 100 Rbd. **inclusive** 40 ß

fra 100 Rbd. **excl.** til 300 Rbd. **incl.**		80 –
– 300 – – – 600 – –	1 Rbd.	32 –
over 600 –	2 –	=

uden Tillæg af Reiseomkostninger.

§ 66.

Naar ellers Repstyreren, paa Sysselmandens Vegne, forestaaer en Besigtelses- eller Vurderings-Forretning, eller han paa Sysselmandens Vegne bruges ved Aasteds- eller andre deslige Forretninger, nyder han dagligen 1 Rbd. uden sær Godtgjørelse for Reiseomkostninger.

§ 67.

Til Syns- og Vurderings-Mænd over faste Eiendomme, være sig i Anledning af Leilændingers Huse og Jorder, eller til Oplysning om den Værd, hvorfor en Eiendom kan gjelde ved Udlaan af Umyndiges eller offentlige Midler, eller til Brug under Retstretter, eller til Regel ved en Skiftedeling, eller til Auctionsefterretning, eller hvilketsomhelst andet Øiemedet maatte være, be-

tales til Synsmændene 1 Rbd., hvoraf Repstyreren, hvis han er den ene Synsmand, oppebærer de 60 ß og den anden 36 ß, imod at Repstyreren fører Forretningen i Pennen.

Ere de begge Repstyrere eller ingen af dem er det, deles Gebyhret lige mellem dem.

For Deling af Gaardes Marker og Huse betales det samme.

For Syn og Vurdering over Løsøre erlægges 64 ß til lige Deling.

Skulde i noget Tilfælde et dobbelt Antal Mænd bruges til Syn eller Vurdering, vil dobbelt Betaling blive at udrede, saa at hver især nyder den samme Betaling, som naar Forretningen afholdtes af to Mænd.

I alle Tilfælde nyder hver Syns- og Vurderingsmand, naar han skal møde ved Retten for at afhjemle Forretningen ved Eed, et Tillæg af 16 ß.

§ 68.

For de Mænd, hvad enten Repstyrere eller andre, der bruges som Vidner ved Skifteforretninger, samt til at gaae Skifteforvalteren tilhaande ved Forseglinger, Registreringer, Tilsigelser o. s. v., maae Skifteforvalteren føre Boet til Udgift fra 1 til 15 Rbd. i Forhold til Boets Formue og det Arbeide, som ved slige Forretninger forefalder, dog at dette ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af det i § 35 hjemlede Skiftesalarium.

Skulde nogen ville føre Anke over den af Skifteforvalteren i saa Henseende tilstaaede Betaling, tilkommer det Overøvrigheden at afgjøre denne Anke.

§ 69.

Naar Repstyreren efter Sysselmandens Ordre, som dennes Fuldmægtig, og paa hans An- og Tilsvar, udfører nogen Foged-Forretning, erholder han det halve af det i § 17 bestemte Gebyhr for deslige Forretninger, men det andet halve tilfalder Sysselmanden.

§ 70.

I de Tilfælde, hvor Anordningerne gjøre Repstyreren det til Pligt at foranstalte Udpantninger, nyder han 24 ß af enhver, hos hvilken en saadan Udpantning skeer, samt Reisen betalt efter § 63.

§ 71.

Forvalter Repstyreren, i Sysselmandens Forfald og efter hans Fuldmagt, ubetydelige Auctioner, nyder han udeelt det i § 41 bestemte Salarium, men naar Hittefæ, efter forgjæves Oplysning og Fodring i lovbestemt Tid, af Repstyreren sælges ved offentlig Auction, nyder han i Salarium $\frac{1}{6}$ Deel af Auctionsbeløbet og Sysselmanden $\frac{1}{6}$ Deel.

§ 72.

For Delinqventers og Rømningsmænds Hæftelse og Transport, erholder Repstyreren billig Betaling for deres Underholdning, efter Overøvrighedens Bestemmelse, foruden Godtgjørelse for virkelige Udgifter.

For deres Varetægt nyder han ugentlig 1 Rbd.

For hver Gang, han besørger saadanne Revselser med Riis, som Rescripterne af 25de July 1808 § 7, 3die May 1816 og 21de May 1823 foreskrive, efter Dom exeqverede paa de Skyldige, erholder han 2 Rbd.

De i denne § indeholdte Bestemmelser gjelde i lige Tilfælde for Reikavigs Politiebetjente.

§ 73.

Naar Passer, for hvis Paategning der efter denne Anordnings § 59 skal erlægges Betaling, paategnes af Repstyreren, nyder han den i bemeldte § bestemte Betaling.

Lige Betaling nyder han, naar en Huusbond, som ei er skrivkyndig, i Overeensstemmelse med Rescriptet 7de April 1780, overdrager ham at udstede Skudsmaal til et Tyende, eller og Huusbondens Skudsmaal, efter dette Rescript, af ham attesteres.

§ 74.

De Vidner, der overvære Auctioner eller Foged-Forretninger, nyde derfor hver en Betaling af 16 ß daglig; men ved de i § 70 omhandlede Udpantningsforretninger kun det halve; derimod haver Notarius publicus selv at forskaffe de Vidner, som skulle overvære Forretninger, uden videre Byrde for Reqvirenten.

§ 75.

Forsaavidt Syns- og Burderingsmænd maae gjøre Reiser til det Sted, hvor Forretningen skal iværksættes, forholdes efter § 63; men Rettens-Betjent bør ei uden Nødvendighed udmelde eller tiltage Mænd, der boe saa langt borte, at Reiseudgifter derved gjøres fornødne. Jøvrigt bør disse Reiseudgifter og godtgjøres i offentlige og beneficerede Sager, hvor forresten Mændene ingen Betaling nyde.

9de Capitel.

Almindelige Regler til Iagttagelse ved det Foregaaende.

§ 76.

Alle i dette Reglement foreskrevne Gebyhrer og Diætpenge bør erlægges i Rigsbankpenge Sølv.

Ligeledes ere de Summer, i Forhold til hvilke Gebyhrer blive at betale, at forstaae om Rigsbankpenge Sølv; og naar Gebyhret skal udredes af eller i Forhold til Sedler og Tegn, bør disse reduceres til Sølv efter den i Island, ifølge Placat af 11te May 1819 § 1, ved Betalingstiden gjeldende Qvartals-cours. Jøvrigt bør de Vedkommende være pligtige, i Stedet for den dem tillagte Pengebetaling, at imodtage andet gyldigt Lovøre, beregnet til Penge efter den ved Betalingstiden gjeldende Capitelstaxt. Dog er denne Regel ikke anvendelig paa de Gebyhrer, som blive at erlægge ved Overretten, og som bør beregnes Vor Kasse til Indtægt.

§ 77.

Den Forhøielsesafgift af 12½ pC., som hidtil har været svaret af Retsgebyhrerne i Island, skal for Fremtiden være eftergivet.

§ 78.

I de Tilfælde, i hvilke nogen af de i dette Reglement omhandlede Forretninger betales i Forhold til Tiden, samme vedvarer, bør der i Protocollen stedse anmærkes Klokkeslettet, naar Forretningen begynder og naar den sluttes.

§ 79.

For Papir og andre Skrivematerialier til Acters og andre Forretningers Beskrivelse eller Udskrifters Udstedelse erlægges ingen særskilt Betaling; men Indbindingen, hvor den behøves, betales for sig.

I Henseende til Acters og Udskrifters Udstedelse bør iøvrigt Placaten af 9de April 1783 iagttages; dog at det befalede Antal af Linier paa hver Side forhøies til 28 og Bogstavtallet i hver Linie bestemmes til 32 i Almindelighed, og hvor der, i Medhold af bemeldte Placat, behøves ikkuns een Margen, til 24; men hvor tvende forekomme, til 16.

§ 80.

Naar Embedsmænd og andre Betjente nødsages til at gjøre Reiser til og fra det Sted, hvor deres Forretninger foretages, skulle de selv bekoste deres Befordring og Underholdning, undtagen i de Tilfælde, hvor der ved dette Reglement udtrykkeligen er tillagt dem Reiseomkostninger.

§ 81.

Paa alle Acter og Documenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Rettens-Betjente oppebære nogen Betaling, eller som angaae Forretninger, hvorfor Betaling af dem er oppebaaret, bør den modtagne Betaling anføres baade med Tal og med Bogstaver; hvilket skal gjelde saavel om den Godtgjørelse for Reiseudgifter, som maatte have fundet Sted, som om egentlige Gebyhrer.

Forsømmer den Embedsmand, der har oppebaaret Betalingen, dette, bør han første Gang, han befindes i saadan Forseelse, bøde fra 5 til 10 Rbd., 2den Gang fra 10 til 20 Rbd., 3die Gang fra 20 til 40 Rbd., alt Sølv, og 4de Gang have sit Embede forbrudt.

§ 82.

Befindes nogen Embedsmand for Embedsforretninger enten at have oppebaaret Sportler- eller anden Godtgjørelse, hvor samme efter dette Reglement ei bør finde Sted, eller at have taget større Betaling end ved dette Reglement er hjemlet, da bør han, uagtet den, som erlagde Betalingen, deri har samtykket, for 1ste Gang betale i Mulct fra 20 til 40 Rbd. Sølv, samt have det

formeget oppebaarne forbrudt til vedkommende Fattigkasse; men i Gjentagelses-Tilfælde skal han have sit Embede forbrudt. Men skulde nogen Embedsmand gjøre sig skyldig i noget svigagtigt Forhold med Hensyn til Sportlers Oppebørsel, skal han, om det end er første Gang, han saaledes findes skyldig, have sit Embede forbrudt og efter Sagens Beskaffenhed yderligere ansees i Overeensstemmelse med Lovgivningens Grundsætninger.

§ 83.

Alle Retsbetjente, som oppebære Sportler, bør holde en ordentlig Sporteljournal, indrettet efter det vedføiede Schema.

Datum.	Forretningerne.	Af hvem betales.	Efter hvad § i Reglementet.	Gebyhret i Sølv.			Afskrift for Betaling.
				Rdb.	Mk.	ß.	

Denne Journal bør være forsynet med vedkommende Øvrigheds Authorisation og i det mindste een Gang aarlig eftersees og paaskrives af ovenmeldte Øvrighed, der nøie bør paaagte, om den er ordentlig ført, og om nogen Urigtighed i Sportuleringen, ifølge samme, har fundet Sted.

§ 84.

For Retsgebyhrer kan paa vedkommende Retsbetjentes Begjæring, efter foregaaende Ordre af Amtmanden, foretages Udpantning, som dog ei maa forlanges førend 4 Ugers Forløb, fra den Tid af at regne, at fornævnte Retsgebyhrer og Afgifter burde været erlagte, ligesom og slig Udpantning heller ikke maa skee for Restancer, der ere over eet Aar gamle. Denne Udpantning iværksættes af Repstyreren.

§ 85.

Udpantningsordren bør indeholde den Clausul: „paa Reqvirentens eget An- og Tilsvar," med Hensyn til at den, som Udpantningen er overgaaet, bør være berettiget til ved ordinair Rettergang at sagsøge Reqvirenten, for-

saavidt den Fordring, hvorfor han har forlangt Udpantning, maatte i nogen Henseende være urigtig. Jøvrigt følger det af sig selv, at vedkommende Rettensbetjent, hvis Fordringen gjøres ham stridig, kan, istedetfor strax at forlange Udpantning, søge den Paagjeldende ved sædvanlig Rettergang.

§ 86.

For de Vor Kasse tilfaldende Gebyhrer i Anledning af Retspleien bør forlanges Udpantning inden andre 4 Uger, efterat de i § 84 anførte 4 Uger ere forløbne.

Forsømmes dette, bliver vedkommende Retsbetjent selv ansvarlig for Beløbet.

§ 87.

Alle de Bøder, som ifølge dette Reglement blive at erlægge, tilfalde vedkommende Fattigvæsens Kasse.

§ 88.

Foruden at dette Sportelreglement paa sædvanlig Maade bør kundgjøres, bør et Exemplar af samme opbevares paa ethvert Tingsted, samt hos enhver Retsbetjent eller Repstyrer være at finde til Eftersyn for Vedkommende, som begjære det.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg, den 10de Septbr. 1830.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

Stemann.

Monrad. Ørsted. Lassen. Kjerulff. Lange. Hansen.